
Cykl „O dostępności w CUPT – standard transportowy w praktyce”

Spotkanie 6:

Sposoby na pokonywanie poziomów w infrastrukturze transportowej

18 czerwca 2020 r. odbyło się kolejne, szóste już spotkanie z cyklu „O dostępności w CUPT – standard transportowy w praktyce”. Centrum Unijnych Projektów Transportowych już po raz czwarty zorganizowało spotkanie w formule webinarium. Uczestnicy połączyli się z prelegentami na platformie do wideorozmów. Tym razem obecni byli: przedstawiciele administracji centralnej (Urząd Transportu Kolejowego oraz Ministerstwo Infrastruktury), samorządowej, beneficjenci funduszy UE (w tym także Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowiska, dla którego CUPT pełni funkcję Instytucji Pośredniczącej), użytkownicy wdrażanych rozwiązań, a także eksperci – zarówno ze świata biznesowego, jaki akademickiego. W spotkaniu wzięło udział 65 osób. Dyskusja uczestników spotkania dotyczyła sposobów na pokonywanie poziomów w infrastrukturze transportowej, również na przykładzie konkretnych rozwiązań.

Webinarium tradycyjnie rozpoczęło się od powitania uczestników - przez Pana Krzysztofa Rodziewicza, Dyrektora Departamentu Przygotowania Projektów i Wdrażania oraz Pana Piotra Kowalskiego – Członka Zarządu Spółdzielni Socjalnej FADO. Panowie stwierdzili, że tematyka pokonywania poziomów w infrastrukturze transportowej jest bardzo aktualna i wymagająca omówienia a także wypracowania konkretnych rozwiązań. Celem webinarium, było przedyskutowanie sposobów oraz przede wszystkim rozpoznanie urządzeń, dzięki którym da się pokonać poziomy na dworcach, ale również na mniejszych przystankach kolejowych, gdzie nie ma budynku dworcowego. Generalnie urządzenia te można podzielić na trzy rodzaje, są to: pochylnie, przyschodowe platformy oraz najbardziej popularne - windy. Zdarza się, że winda zostaje wymieniona na inne urządzenie, jakim jest podnośnik.

Po przywitaniu rozpoczęło się wystąpienie z prezentacją pana Karola Parwoła. Pan Karol przedstawił nowoczesny system windowy, zaprojektowany i wykonywany przez firmę z Wielkiej Brytanii. Jest to rozwiązanie idealne w sytuacji modernizacji budynków wpisanych do rejestru zabytków albo innych, które ze względów estetycznych lub braku dodatkowej przestrzeni nie powinny być znacząco przerabiane. Omawiane rozwiązanie to podnośnik dla wózków inwalidzkich wszelkiego typu, chowany pod schodami. Jest on widoczny jedynie po wysunięciu. Ta cecha bardzo dobrze współpracuje z architekturą budynku, nie zmienia jej, a tym samym - chroni tkankę konstrukcji budynków sprzed lat.

Kolejnym, spontanicznym punktem programu, okazała się sesja pytań i odpowiedzi. Wnioski płynące z tej wymiany zdań są niestety dość przygnębiające. Uwarunkowania zapisane w prawie, dotyczące stosowania jakiegoś konkretnego rozwiązania, są bardzo ogólnikowe. Taka sytuacja prawna przekłada się na to, że w prawie najważniejszym czynnikiem wyboru staje się cena. Im niższa – tym oczywiście lepsza. Niestety, przez to nowe pomysły i rozwiązania, które są projektowane nie są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Brakuje powiązania ich z zasadami projektowania uniwersalnego. Warto też wspomnieć, że takie rozwiązania nie tylko nie pomagają a wręcz „utrudniają” życie osobom z niepełnosprawnościami, ale również osobom poruszającym się z dziećmi, osobom w podeszłym wieku, czy np. podróżnym z dużym bagażem.

Pierwszy z zaplanowanych paneli obejmował swoim zakresem temat dotyczący ruchu pieszych w projektowaniu przestrzeni publicznej. Wzięli w nim udział pani dr Paulina Tota – z Fundacji Polska Bez Barrier, pan Marek Stanek - Naczelnik Wydziału Przygotowania Inwestycji w ZDMiKP w Bydgoszczy i pan Adam Piotr Zajac – ekspert ds. dostępności z ZDM Warszawa. Z uczestnikami rozmawiano o tym, jak projektuje się trasy, także te wolne od jakichkolwiek przeszkód. Wybrzmiało, że w polskich szkołach wyższych ten temat jest spychany na ostatnie miejsce a rozwiązania te dodaje się na samym końcu projektowania. Tę trudną sytuację poprawiają trochę przepisy przeciwpożarowe. W kolejnym etapie panelu poruszono temat projektowania m. in. pochylni dla wózków oraz sposobu ich oznaczania. Również w tym przypadku względy finansowe nierzadko wygrywają z poprawnością

zaprojektowania i wykonania. Jako, że zaproszeni eksperci pracują na co dzień w Bydgoszczy i Warszawie, to uczestnicy spotkania mogli dostrzec, jak wyglądają różnice w tym zakresie w dwóch odrębnych miastach.

Po przerwie głos zabrał Pan Adam Mikołajczyk, ekspert Spółdzielni Socjalnej FADO, który udostępnił uczestnikom spotkania film ze sobą w roli głównej. Jego celem było ukazanie, jakie problemy nie tylko z podróżą, ale z samym pojawieniem się na peronie, ma osoba poruszająca się na wózku. Opisana sytuacja wydarzyła się na niewielkim przystanku kolejowym Łódź Niciarniana, otworzonym i całkowicie zmodernizowanym 4 lata temu. Stacja znajduje się wewnątrz osiedla mieszkaniowego. Żeby dostać się na peron, trzeba najpierw zjechać windą do poziomu -1, następnie skontaktować się z obsługą platformy przyschodowej, która to jest jedyną opcją na wydostanie się na peron dla osoby poruszającej się na wózku inwalidzkim. Film bardzo dobrze oddał rzeczywistość wielu rozwiązań stosowanych na dworcach, również tych nowych, niekonsultowanych z użytkownikami.

Po wystąpieniu eksperta rozpoczął się drugi panel – dotyczący ruchu pieszych ze specjalnymi potrzebami w przestrzeni publicznej. W tej części zaproszono do rozmowy panią Joannę Dudelewicz - Kierownika i Koordynatora Projektów Inwestycyjnych w Muzeum Warszawy, pana Karola Kłosowskiego – Dyrektora Departamentu Przewozów Pasażerskich w Urzędzie Transportu Kolejowego, Pana Sławomira Florkowskiego z Polski bez Barrier oraz Konrada Galińskiego – eksperta ze Spółdzielni Socjalnej FADO. Podczas tego panelu dyskutowano między innymi o postępie technicznym, o mniej popularnych rozwiązaniach, a także o doświadczeniach samych użytkowników. Jedną z prelegentek była pracowniczka Muzeum Warszawy. W rozmowie z nią udało się dowiedzieć, jakie są powody stosowania bardzo innowacyjnych, na skalę naszego kraju, rozwiązań w zabytkowych budynkach należących do muzeum. Pan Konrad Galiński zwrócił również uwagę uczestników, że rozwiązania, które były tematem spotkania, mają wpływ na poruszanie się osób niedowidzących, dlatego też przy projektowaniu rozwiązań należy myśleć o potrzebach różnych grup.

Spotkanie zakończyło się krótką serią pytań oraz podziękowaniami - Pana Piotra Kowalskiego, moderatora obu dyskusji, , a następnie Pani Edyty Boratyńskiej-Karpiej – eksperta w CUPT, odpowiedzialnej za tematykę dostępności w CUPT. Poza podziękowaniami przekazano informację, że już po wakacyjnej przerwie, we wrześniu, odbędzie się kolejne spotkanie, które dotyczyć będzie dostępności w tkance zabytkowej.

**Transport
dla wszystkich**

